

τυρον πέρα τοῦ δέοντος, πέρα τοῦ συνήθους) Μακεδ. *Αὐτό τοῦ κουπάκ' βρουμάει άγνὸν παρζές* Σάμ. *Άγνὸν πέτρα εἶναι τὸ κλιθάρι (πλήρες λίθων)* Σύμ. || Φρ. *Άγνὸ χολή ἐκόπεν (μεγάλως ὠργίσθη)* Άμισ. || Άσμ.

Άνατολή ἔβρεξε νερό κ' ἡ ὕσι χνὸν χαλάζι

Κάρπ. β) *Έπιρρηματ. ἐντελῶς, καθ' ὁλοκληρίαν* Μακεδ. (Κοζ.) Σάμ. Σύμ. Χίος: *Ψάρι άγνὸν τριγλές* Σύμ. *Μυρίζ' άγνὸν σκουρδές* Σάμ. || Άσμ.

Έκαμα τσαι τήν κούνην του άγνὸν μαργαριτάρι Χίος

Κι τὰ καλιγουσφύρια του άγνὸς μαργαριτάρι

Κοζ. γ) *Έπιρρηματ. πάντοτε, ἀκαταπαύστως* Μακεδ. (Βελβ.): *Άγνὸ ἔρχιαι.* 3) *Ό ἐξ άγνῆς μετάξης* Μακεδ. (Χαλκιδ.): *Άγνὸς ἀλατζᾶς, άγνὸ φ'στιάφ', άγνὸ κίτρινου, κόκκ'νου άγνὸ (ὀλομέταξον ὕφασμα μετὰ ραβδώσεων κιτρίνων, ἐρυθρῶν).* Συνών. *άγνομέταξος.* 4) *Έπὶ τοῦ κλιθά-νου, ὁ κεκαθαρμένος ἀπὸ τῆς σποδιᾶς καὶ ἔτοιμος νὰ δεχθῇ τοὺς ἄρτους καὶ συνεκδοχικῶς ὁ πεπυρακτωμένος* Κῶς.

5) *Τὸ οὐδ. ὡς οὐς. (κατὰ παράλειψιν τοῦ οὐς. ψωμί), ὁ σίτινος ἄρτος* Κάρπ. Μακεδ. (Βελβ. κ. ἄ.): *Έμεῖς άγνὸ τρώμε, μὰ άγνὸ δὲν τρώμε' σεῖς άγνὸ δὲν τρώτε, μ' άγνὸ τρώτε (λογοπ. ἐκ τῆς διττῆς σημασίας τοῦ άγνὸ, σίτινος ἄρτος καὶ πάντοτε)* Μακεδ. Συνών. *καθάρειο, δι' ὃ ἰδ. καθάρειος.* 6) *Έπὶ ἰχθύων, ὁ ἄνευ λίπους* Βιθυν.: *Γούλο τὸ ψάρι άγνὸ εἶναι.* β) *Συνεκδ. ἄταχος, λυπρὸς* Θράκ. (Βιζ.): *Άγνὸ χωράφι.*

άγνους ἐπίθ. Κεφαλλ. Κρήτ. Κύθηρ. κ. ἄ. *άγνους* Κρήτ.

Πιθανῶς ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπίθ. *άγανός* κατὰ τὸν νόμον τοῦ PKretschmer ἐν Glotta 1 (1909) 36 κέξ. *Άγανὰ* κατὰ PBelon ἐκαλοῦντο ὑπὸ τῶν χυδαίων ὄστρεά τινα *τριδάκνα* ὀνομαζόμενα. Ἰδ. Κορ. ἐν ἐκδ. Ξενοκρ. κ. Γαλην. 144. *Έπειδὴ ἡ σάρξ τῶν ὀστρέων καὶ μαλακίων εἶναι μαλακή, ὠνομάσθησαν ταῦτα άγανὰ* καθὰ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων *μαλάκια.* Πβ. Πίνδ. Πυθ. 2,8 *άγαναῖσιν ἐν | χερσὶ* καὶ Σουῖδ. ἐν λ. *άγανον* «άγανός... κηρός». Ὁ τύπ. *άγνους* κατὰ τὰ εἰς -ὺς ἐπίθετα, καθὰ *μακρός - μακρὺς* κττ.

1) *Άπαλός, μαλακός, τρυφερός, ἰδίᾳ ἐπὶ τοῦ δέρμα-τος τοῦ νηπίου, τῶν νεαρῶν βλαστῶν, τῶν ἀνθέων* κττ. Κρήτ.: *Άγνά 'ν' τὰ χέρια σου.* 2) *Οὐδ. πληθ. άγνὰ ὡς οὐς, τὰ μαλάκια* Κρήτ. Κύθηρ. Συνών. *άγνικά.*

3) *Έπὶ ἰχθύος, ὁ ἄνευ λεπίων* Κεφαλλ.: *Έ παλαμύδα εἶναι άγνὸ.*

άγνος ὁ, Ἡπ. (Κεστόρ.) Κέρκ. *άγνες* Σκῦρ.

Τὸ ἀρχ. οὐς. άγνος.

Τὸ φυτὸν άγνος ἡ κοινὴ (vitex agnus - castus) τῆς τάξεως τῶν ἱεροβοτανωδῶν (verbenaceae). Συνών. *άγνέα, καναπίτσα, λυγαρξά, λυγξά.* Ἰδ. ΠΓεννάδ. 5.

άγνότη ἡ, Λέσβ. κ. ἄ.

Τὸ ἀρχ. οὐς. άγνότης.

Άγνότης, καθαρότης: Άσμ.

Όση ἀσπράδα ἔλειψε ἀπὸ τὴν ἐμορφιά σου, άγνότη σου τὴν ἔπλασε ὁ Θεὸς μέσ' 'ς τὴ γαρδιά σου.

άγνοφάγος ἐπίθ. ἀμάρτ. *άγνόφαγους* Λέσβ.

Πιθανῶς ἐκ τοῦ ἐπίθ. *άγνός* καὶ τοῦ -φάγος, ὃ ἐκ τοῦ ἔφαγα ἀορ. τοῦ ρ. τρώγω. Πβ. *άγνομασῶ.*

1) Ὁ ὀλιγοφάγος. 2) Ὁ ἐκλεκτικὸς περὶ τὰ ἐδέ-σματα, ὃ μὴ ἐσθίων τὸ προστυχόν.

άγνιᾶς ὁ, Ἀθῆν. Θράκ. (Άδριανούπ.) Προπ. (Πά-νορμ.) *άγδᾶς* Θράκ. (Μάδυτ.) Ἰμβρ. Προπ. (Κύζ.) *άγδᾶς* Ἡπ. Θεσσ.

Τὸ Τουρκ. ağda.

1) Σιρόπιον λίαν πεπυκνωμένον διὰ τοῦ βρασμοῦ πρὸς παρασκευὴν τοῦ χαλβᾶ Ἀθῆν. 2) Γλεῦκος πηχθὲν διὰ τοῦ βρασμοῦ, σίραιον ἱκανῶς πυκνὸν Ἡπ. Θεσσ. Θράκ. (Άδριανούπ. Μάδυτ.) Προπ. (Κύζ. Πάνορμ.) 3) Μείγμα σιροπίου καὶ λεμονίου ὡς καλλυντικὸν τοῦ προσώπου Ἰμβρ. κ. ἄ.

άγνιῶνω Ἰων. (Σμύρν.) κ. ἄ. *άγδῶνω* Πελοπν. (Τρίπ.) κ. ἄ.

Έκ τοῦ οὐς. άγνιᾶς.

Έπὶ σιροπίου πέρα τοῦ δέοντος βρασθέντος καὶ ἀπο-κτήσαντος γεῦσιν πικρίζουσιν ἐνθ' ἄν.: Έβρασε πολὺ τὸ γλυκὸ καὶ άγδῶσε Τρίπ.

άγνωθία ἡ, Πελοπν. (Λακων.)

Έκ τοῦ ἐπίθ. άγνωθος.

Άσυνεσία, ἀπερισκεψία, μωρία. Συνών. *άγνωσία* 1.

άγνωθος ἐπίθ. Εὐβ. (Κάρυστ.) Πελοπν. (Καλάβρυτ. Λακων.) Πόντ. (Τραπ.) *ἀνέγνωθος* Πελοπν. (Λακων.)

Έκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ρ. γνώθω.

1) Παθ. ὃν δὲν γνωρίζει τις, άγνωστος Πελοπν. (Λα-κων.): *Έμπῆκα σὲ μὰ ἐκκλησιᾷ άγνωθη.* Συνών. *άγνώ-ριμος* 2, *άγνωρος* Α 2, *άγνωστος* Α 1. 2) Ένεργ. αὐτὸς ποῦ δὲν γνώθει, ἀλόγιστος, ἀνόητος Εὐβ. (Κάρυστ.) Πόντ. (Τραπ.): *Ό άγνωθον ἀνθρωπον λείι τὸν λόγον καὶ 'κ' ἐγροικᾷ ποῦ θὰ πάη* Τραπ. Συνών. *άγνωμος* 1, *άγνω-στος* Β 1. 3) Ἀμαθὴς Πελοπν. (Καλάβρυτ.): *Καὶ τῶρα οἱ πλέον άγνωθοι ἀπὸ λόγου σας ἤρθαν καὶ ἐπροσκύνησαν εἰς τὸν ἀφέντη μας* Καλάβρυτ. (ἐξ ἐγγράφου).

άγνωμα ἐπίρρ. Κρήτ. *ἀνέγνωμα* Πελοπν. (Λακων. Μάν.)

Έκ τοῦ ἐπίθ. άγνωμος.

1) Ἀνευ γνώμης, ἀκουσίως Πελοπν. (Λακων.): *Άνέ-γνωμά του τὸ ἔκαμε* || Άσμ.

Γκίτα, νὰ πάης 'ς τὸ καλὸ ἀνέγνωμά μου καὶ σταναιῶς (μοιρολ.) Συνών. *ἄβουλα* 1, *ἄβουλης, άγνωμάτιστα, ἄθελα.* β) Χωρὶς διαθέσιν, χωρὶς ὀρεξιν Πελοπν. (Μάν.): *Άνέγνωμά μου πῆγα 'ς τὴ χαρά (εἰς τὸν γάμον).* Συνών. *ἀνόρεχτα.* 2) Ἀπερισκέπτως, ἀσκόπως Κρήτ. || Άσμ.

Έξώδιασά τα άγνωμα σὲ μὲν ἀφοραδέρα.

άγνωμάτιστα ἐπίρρ. Σῦρ. *ἀνεγνωμάτιστα* Σῦρ.

Έκ τοῦ ἐπίθ. άγνωμάτιστος.

Άνευ τῆς γνώμης τινός, χωρὶς νὰ συμβουλευθῇ τίς τινα: Τὰ πῆρε άγνωμάτιστα τοῦ κυροῦ του. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *άγνωμα.*

άγνωμάτιστος ἐπίθ. ἀμάρ. *ἀνεγνωμάτιστος* Σῦρ.

*Έκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπίθ. *γνωματιστός γνωματίζω.*

